

UITSpraak 19 – 058

Rapenburg 70
Postbus 9500
2300 RA Leiden
T 071 527 81 18

van het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden
inzake het beroep van

[naam], appellante,

tegen

de Examencommissie Midden-Oostenstudies, verweerder.

Procesverloop

Op 14 februari 2019 heeft de examiner van de onderwijseenheid “[naam 1]”
verweerder geïnformeerd over een vermoeden van plagiaat in het door appellante
ingeleverde paper in de herkansing.

Op 1 maart 2019 heeft verweerder aan appellante hiervoor een sanctie opgelegd.

Bij brief van 14 maart 2019 heeft [naam], advocaat te Den Haag, namens
appellant tegen dit besluit administratief beroep ingesteld.

Op 21 februari 2019 heeft een gesprek tussen partijen plaatsgevonden.
Verweerder heeft het College meegedeeld dat geen minnelijke schikking is
bereikt.

Op 16 april 2019 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het beroep is behandeld op 8 mei 2019 tijdens een openbare zitting van een
kamer uit het College. Appellant is ter zitting verschenen, bijgestaan door haar
gemachtigde. Namens verweerder zijn verschenen [namen].

Bij brief van 3 september 2019 heeft appellante een ingebrekestelling verstuurd.

**Uitspraak
19-058**

Blad 2/13

Overwegingen

1 – Feiten en omstandigheden

Appellante volgt de bacheloropleiding Midden-Oostenstudies.

Bij besluit van 3 augustus 2018 heeft verweerder aan appellante een sanctie opgelegd wegens geconstateerd plagiaat bij de onderwijseenheden *[naam 2]* en *[naam 3]*. Verweerder heeft de beide papers voor die onderwijseenheden ongeldig verklaard en bepaald dat appellante de onderwijseenheden nogmaals moet volgen. Ook heeft verweerder de fraude (laten) registreren in het Plagiaatregister en heeft zij appellante gewaarschuwd in een volgend geval een zwaardere sanctie toe te zullen passen.

Voor de onderwijseenheid “*[naam 1]*” (hierna ook te noemen “de onderwijseenheid”) heeft appellante in de herkansing een paper geschreven.

Op 14 februari 2019 heeft de examiner van de onderwijseenheid verweerder geïnformeerd over een vermoeden van plagiaat in dat paper.

2 – Standpunt verweerder

Bij besluit van 1 maart 2019 heeft verweerder aan appellante een sanctie opgelegd vanwege plagiaat in een door haar voor de onderwijseenheid ingeleverd herkansingspaper en haar tot en met 31 januari 2020 uitgesloten van het afleggen van alle tentamens en examens.

Verweerder heeft daarbij opgemerkt dat, mocht het College het administratief beroep van appellante (CBE 2018-288) over de buiten behandelingstelling van de paper voor de onderwijseenheid Seminar II gegrond verklaren, dit cijfer, mits voldoende, met terugwerkende kracht zal worden verwerkt.

Volgens verweerder is er blijkens de turnitinrapportage sprake van 61% overeenkomst met de paper die appellante vorig jaar voor de onderwijseenheid heeft ingeleverd. Voorts zijn er ten minste 4 alinea's overgenomen uit een artikel van Akile Gürsoy, “Abortion in Turkey, a matter of state, family or individual decision”.

De examiner van de onderwijseenheid heeft appellante er uitdrukkelijk op gewezen dat zij voor de herkansing niet de paper van vorig jaar mocht

Uitspraak
19-058
Blad 3/13

herschrijven. Hij heeft appellante uitgebreide feedback gegeven voor de eerste kans en daarbij gewaarschuwd voor plagiaat.

Bij het vaststellen van de hoogte van de sanctie heeft verweerder rekening gehouden met het eerder in het studiejaar 2017-2018 geconstateerde plagiaat bij de onderwijseenheden “[naam 2]” en “[naam 3]”. Wegens de ernst van het vergrijp heeft appellante die vakken toen niet mogen herkansen. Verder is er bij de eerste keer dat plagiaat is geconstateerd door verweerder een relatief milde sanctie toegepast. In dit geval is er voor de derde keer sprake van plagiaat, waarbij appellante bovendien uitdrukkelijk door de docent was gewaarschuwd.

3 – De gronden van het beroep

Appellante kan zich niet met het besluit verenigen, met name niet wat betreft de periode van uitsluiting van deelname aan de tentamens/examens.

Zij vindt de opgelegde straf onevenredig hoog en heeft tegen het besluit de volgende beroepsgronden aangevoerd:

- (1) De eerste paper over het onderwerp “[naam]” die appellante in 2017 heeft ingeleverd, is niet beoordeeld. Zij heeft dat tentamen niet gehaald.
- (2) In 2018 heeft appellante een nieuwe paper ingeleverd voor het vak. Daarvoor heeft zij een onvoldoende gekregen. Zij heeft de keuze gekregen om de paper te herkansen met 2 punten aftrek, of om een nieuwe paper te schrijven. Zij heeft er toen voor gekozen om een nieuwe paper te schrijven over hetzelfde onderwerp als de eerste paper.
- (3) Zij heeft daarbij stukken tekst uit de eerste paper overgenomen. Zelfplagiat is niet verboden volgens de Onderwijs- en examenregeling. Nu de eerste paper echter niet beoordeeld is, kan er ook geen sprake zijn van plagiaat.
- (4) Er is slechts 1% gelijkenis met het artikel van A. Gürsoy. De redeneringen van appellante wijken af van die van Gürsoy. Zij heeft in de paper expliciet naar het artikel van Gürsoy verwezen.
- (5) In het besluit is onvoldoende rekening gehouden met de belangen van appellante. Die zijn voor haar zeer verstrekkend.
- (6) In het besluit wordt niet gemotiveerd waarom gekozen is voor de zwaarste sanctie. Zij verwijst hiervoor naar een uitspraak van het CBHO van 5 januari 2015 (2014/096).
- (7) De haar opgelegde sanctie is onevenredig. Het eerder geconstateerde plagiaat maakt niet dat deze constatering daardoor als zwaarwegender is aan te

**Uitspraak
19-058**

Blad 4/13

- merken. De sanctie dient volgens haar te worden beperkt tot de duur van “één studiejaar”.
- (8) Voorts mag verweerder de sanctie alleen toepassen voor tentamens/ examens van de eigen opleiding.

Namens appellante wordt verzocht om vergoeding van de kosten van rechtsbijstand.

4 – Relevante regelgeving

In artikel 7.12b, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (“WHW”) is bepaald dat indien een student fraudeert de examencommissie betrokkene het recht kan ontnemen één of meer door de examencommissie aan te wijzen examens of tentamens af te leggen, gedurende een door de examencommissie te bepalen termijn van ten hoogste een jaar. Bij ernstige fraude kan het instellingsbestuur op voorstel van de examencommissie de inschrijving voor de opleiding van betrokkene definitief beëindigen.

Regels en Richtlijnen van de Examencommissie van de bacheloropleiding Midden-Oostenstudies van 31 augustus 2018 (hierna te noemen “R&R”)

Artikel 1.2

In deze regeling wordt verstaan onder:

- fraude: elk handelen (waaronder begrepen het plegen van plagiaat), dat het op de juiste wijze vormen van een oordeel over de kennis, het inzicht en de vaardigheden van de student geheel of gedeeltelijk onmogelijk maakt, wordt als fraude in de zin van artikel 7.12b WHW beschouwd. Hierin is ook begrepen het voornemen dan wel aanzetten tot dit handelen en het nalaten van een handeling. Zie voor *plagiaat* ook het Universitair Protocol Plagiaat.

Artikel 6.5.2

De examinerator kan iedere vorm van geschreven werk (dat als doel heeft kennis en vaardigheden te toetsen), waarbij aantoonbaar plagiaat is geconstateerd, ongeldig verklaren. Wanneer de examinerator plagiaat op deze wijze afdoet, deelt hij dat zo spoedig mogelijk mee aan de examencommissie.

Uitspraak
19-058
Blad 5/13

Artikel 6.5.3

Indien de examiner van mening is dat naar aanleiding van het geconstateerde plagiaat ten aanzien van een student een maatregel, anders dan ongeldigheidsverklaring, dient te worden uitgesproken, dan neemt hij contact op met de examencommissie.

Artikel 6.5.6

De maatregelen die de examencommissie kan uitspreken zijn:

- (a) het ongeldig verklaren van het werkstuk, paper, scriptie of onderzoeksopdracht;
- (b) het uitsluiten van het deelnemen aan het schrijven van een werkstuk, paper, scriptie of onderzoeksopdracht ten aanzien waarvan plagiaat is geconstateerd voor de duur van ten hoogste één jaar (...);
- (c) en/of het uitsluiten van het deelnemen aan één of meer tentamens voor de duur van ten hoogste één jaar, en/of het uitsluiten van het deelnemen aan onderwijs, tentamens en examens van één of meer door de faculteit verzorgde opleidingen voor de duur van ten hoogste één jaar (...);
- (d) Bij ernstige fraude kan het instellingsbestuur op voorstel van de examencommissie de inschrijving voor de opleiding van de betrokken student definitief beëindigen.

Artikel 6.6.1

Er is een facultair register waarin alle maatregelen naar aanleiding van onregelmatigheden, plagiaat en andere vormen van fraude opgenomen worden. Dit register bevat de volgende gegevens (i) naam en studentnummer van de betrokken student, (ii) de opleiding van de student, (iii) het examenonderdeel waarop de genomen maatregelen betrekking hebben, (iv) het kenmerk van het dossier dat betrekking heeft op de genomen maatregelen en (v) een verkorte aanduiding van de genomen maatregelen. Het dossier dat betrekking heeft op de genomen maatregelen blijft berusten bij de betrokken examencommissie.

Artikel 6.6.2

Het ambtelijk secretariaat Examencommissies voert het register.

Examencommissies melden maatregelen, genomen door henzelf of aan hen gemeld door examinatoren, zodra deze definitief zijn geworden. Indien in een beroepsprocedure de genomen maatregel ongegrond wordt verklaard, volgt verwijdering van de maatregel uit het register.

Uitspraak
19-058
Blad 6/13

Artikel 6.6.3

Het register is vertrouwelijk. Examencommissies kunnen, in geval zij een vermoeden van onregelmatigheid, plagiaat of andere vorm van fraude ter behandeling krijgen, navragen of er voor een student eerder maatregelen naar aanleiding van onregelmatigheden, plagiaat of andere vormen van fraude genomen zijn. Een student heeft recht van inzage in het register voor zover het de opname van gegevens over hem- of haarzelf betreft. Voor alle andere partijen blijft het register gesloten.

In het *Universitair Protocol Plagiaat* is vastgelegd wat de Universiteit Leiden onder plagiaat verstaat, hoe zij daarover denkt en wat de gevolgen kunnen zijn als een student zich daaraan schuldig maakt. In het protocol is aangegeven dat ook het parafraseren van andermans teksten als plagiaat te beschouwen is. Ook het citeren uit eigen werk kan onder omstandigheden als plagiaat worden beschouwd.

In de Studiegids van de onderwijseenheid “[naam 1]” is ten aanzien van plagiaat het volgende opgenomen:

Academic Integrity

Students are expected to be familiar with Leiden University policies on plagiarism and academic integrity. Plagiarism will not be tolerated. If you submit any work with your name affixed to it, it is assumed to be your own work with all sources used properly indicated and documented in the text (with quotations and/or citations). It is also unacceptable for students to reuse portions of texts they had previously authored and have already received academic credit for, on this or other courses. In such cases, students are welcome to self-cite so as to minimise overlap between prior and new work.

5 – De overwegingen ten aanzien van het geschil

Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de WHW te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.

In geschil is de vraag of verweerder appellant terecht wegens het plegen van plagiaat het uitgesloten van het afleggen van alle tentamens en examens tot en met 31 januari 2020.

Het opleggen van een maatregel in de zin van artikel 7.12b, tweede lid, van de WHW is een bestraffende maatregel, die door het College zonder terughoudendheid op evenredigheid kan worden getoetst.

Uitspraak
19-058
Blad 7/13

Uitgangspunt van het College, alsmede van de universiteit, is daarbij dat fraude in welke vorm of omvang ook, binnen een academische omgeving niet getolereerd wordt. Plagiaat is een vorm van fraude. Uit het Universitair Protocol Plagiaat volgt dat onder plagiaat onder omstandigheden ook zelf- of autoplagiaat kan worden verstaan. Als een student een werkstuk dat in opdracht is gemaakt voor een groot deel kopieert en een tweede keer inlevert voor een andere opdracht, dan lever die student slechts één prestatie waar er twee werden gevraagd. Dat zal niet altijd als een bezwaar worden gezien, maar het is wel nodig dat de student daarover praat met de betrokken docent. Het College kan zich hiermee verenigen.

Het College heeft verder al eerder overwogen dat een student zelf verantwoordelijk is voor zijn werk en in dat verband van een student mag worden verlangd dat hij ook altijd controleert of er geen sprake is van plagiaat en of alle gebruikte bronnen op de binnen de academische wereld in het algemeen of binnen zijn vakgebied in het bijzonder gebruikelijke wijze zijn vermeld. Voor het opleggen van een sanctie wegens fraude, waaronder plagiaat, is daarom niet vereist dat een student de fraude/het plagiaat opzettelijk heeft gepleegd. Als de fraude niet of slechts in zeer beperkte mate opzettelijk is gepleegd, dient dit te worden verdisconteerd in de aard en omvang van de op te leggen sanctie.

In uitzonderlijke gevallen, zoals bijvoorbeeld het geval waarin een student zich voor de eerste keer schuldig maakt aan een lichte vorm van fraude, staat het een examinerator vrij ervoor te kiezen zijn constatering niet te melden aan de examencommissie om een sanctie op te laten leggen, maar het tentamen alleen al vanwege de fraude als onvoldoende te beoordelen en met de student een “foeigesprek” te houden. Doel van dat gesprek is de student te doordringen van de onjuistheid van zijn handelen, welke – ernstige – gevolgen dergelijk handelen kan hebben hen hem te helpen dit soort fouten in de toekomst te voorkomen.

plagiaat

Verweerder verwijt appellante dat zij zich schuldig heeft gemaakt aan zelfplagiaat (stukken overgenomen uit haar eerder gemaakte paper “[naam]”) en van plagiaat (overnemen vijf alinea’s uit een artikel van Akile Gürsoy).

Zij ontkent dat er sprake is van zelfplagiaat, omdat de paper die zij vorig jaar heeft ingeleverd, niet door verweerder is beoordeeld. Dit standpunt is onjuist.

Uitspraak
19-058
Blad 8/13

Zoals verweerder heeft aangegeven en ook uit de stukken blijkt heeft [naam] vorig jaar de paper heeft beoordeeld en daaraan wegens plagiaat het cijfer “1” toegekend. Dit blijkt uit het emailbericht van 2 februari 2018 dat bij de stukken is gevoegd. In dat emailbericht is aangegeven dat sprake is van plagiaat in de paper omdat hele zinnen en paragrafen zijn bewerkt en overgenomen uit het artikel van Akile Gürsoy, zonder correcte bronverwijzingen. Tegen deze beoordeling heeft appellante geen administratief beroep ingesteld.

Daarmee staat naar het oordeel van het College vast dat de paper die appellante vorig jaar voor de onderwijseenheid heeft ingeleverd door de examiner beoordeeld is. Het standpunt van verweerder dat de door appellante ingeleverde paper blijkens de turnitinrapportage voor 61% overeenkomt met de paper die appellante in 2018 voor de onderwijseenheid heeft ingeleverd, wordt niet door appellante weersproken. Daarmee staat vast dat appellante in haar herkansingspaper een groot deel van een eerder als onvoldoende beoordeeld paper heeft overgenomen. De docent, [naam], heeft appellante er uitdrukkelijk op gewezen dat zij voor de herkansingspaper een ander onderwerp moest kiezen dan het onderwerp waarop de eerdere papers betrekking hadden. Appellante kon er dan ook niet redelijkerwijs op vertrouwen dat het haar was toegestaan in de herkansingspaper grote delen uit het “eerste kans paper” over te nemen.

Uit het beroepschrift blijkt verder dat appellante niet betwist dat zij in de paper wellicht niet vaak genoeg heeft verwezen naar de auteur (Akile Gürsoy), als door verweerder noodzakelijk wordt geacht om te voldoen aan de binnen het vakgebied geldende criteria. Zoals hiervoor is overwogen is, anders dan appellante meent, voor het plegen van plagiaat niet van belang of dit door haar al dan niet bewust is gedaan, dan wel dat zij – niettegenstaande dat zij al enkele jaren studeert en in de opleiding in ruime mate aandacht wordt besteed aan de do's-and-don'ts wat betreft fraude – onvoldoende op de hoogte is van hoe op juiste wijze naar bronnen verwezen moet worden.

In dit verband kan er ook niet aan worden voorbijgezien dat appellante door verweerder en door de desbetreffende docenten, voor wie zij de betreffende papers heeft geschreven, meermaals is gewaarschuwd voor plagiaat omdat bij haar al diverse keren plagiaat is vastgesteld, dan wel is geconstateerd dat appellante niet op de juiste wijze vermeldt welke bronnen zij het gebruikt.

Toch heeft appellante ervoor gekozen om op 12 februari 2019 een paper in te leveren, waarin zij grote delen heeft overgenomen uit haar eerdere in 2018

**Uitspraak
19-058**
Blad 9/13

ingeleverde én beoordeelde paper, en waarin zij een aantal alinea's heeft bewerkt en overgenomen uit een artikel van Akile Gürsoy, zonder daarnaar op de voorgeschreven wijze te verwijzen. Hiermee stelt het College vast dat sprake is van (zelf)plagiaat. Het College vindt dit, net als verweerder een kwalijke zaak. Verweerder is daarom gerechtigd om aan appellante een sanctie op te leggen.

sancties

In het verweerschrift heeft verweerder aangegeven dat voor deze sanctie is gekozen, omdat appellante al meerdere malen plagiaat heeft gepleegd bij verschillende onderwijseenheden en juist ook gedurende deze onderwijseenheid bij herhaling expliciet is gewaarschuwd voor plagiaat.

Bij de keuze voor de opgelegde sancties heeft verweerder rekening gehouden met de omstandigheid dat appellante haar buitenlandverblijf in Istanbul voortijdig heeft afgebroken, waardoor zij noch in Istanbul noch in het schaduwsemester bij de opleiding Midden Oosten-studies nog ECTS's zou kunnen behalen. Uitsluiting voor een vol jaar zou er daardoor toe leiden dat appellante in drie semesters geen ECTS's voor de opleiding kan halen.

Appellante vindt het niet terecht dat verweerder heeft gekozen voor de zwaarst mogelijke sanctie. Deze sanctie staat niet in verhouding tot de gepleegde fraude in verhouding tot de eerdere gedragingen. Bovendien moet de sanctie zich volgens appellante beperken tot het studiejaar en moet verweerder zich beperken tot de eigen opleiding.

Uit de stukken blijkt dat er in feite vijf keer sprake is geweest van de constatering van gepleegd plagiaat:

- 1) eerste paper voor de onderwijseenheid "[naam 1]" ([naam]),
- 2) paper voor de onderwijseenheid "[naam 2]",
- 3) paper voor de onderwijseenheid "[naam 3]"
- 4) summary Jenkins voor de onderwijseenheid "[naam 1]" ([naam]),
- 5) derde paper voor de onderwijseenheid "[naam 1]" ([naam]).

:

De eerste constatering is op 2 februari 2018 afgedaan door de examiner op grond van artikel 6.5.2 van de R&R door het toekennen aan de paper het cijfer 1. De examiner heeft toen geen aanleiding gezien om het plagiaat aan verweerder te melden.

Uitspraak
19-058
Blad 10/13

Voor de tweede en derde constatering is aan appellante door verweerder een maatregel in de zin van artikel 6.5.6 van de R&R opgelegd: appellante mocht het vak in dat jaar niet herkansen.

De vierde constatering betreft een summary die appellante heeft geschreven en waarvan de docent haar diverse malen heeft gewezen op plagiaat.

De vijfde constatering is de derde paper, waarbij de docent bij verweerder melding heeft gedaan van plagiaat en die heeft geleid tot het nu bestreden besluit.

Het College volgt het standpunt van verweerder dat er sprake is van de derde melding van plagiaat bij verweerder niet. Weliswaar hebben de docenten van de onderwijseenheden “[naam 2]” en “[naam 3]” op 17 en 18 juli 2018 bij haar melding gedaan van plagiaat, maar dit dient naar het oordeel van het College als één geval van plagiaat te worden beschouwd.

Uit het besluit van 3 augustus 2018 heeft het College namelijk opgemaakt dat verweerder beide gevallen samen heeft behandeld en beoordeeld en in één besluit een maatregel opgelegd. Uit het besluit blijkt appellante moeite heeft met citeren en parafaseren en verweerder heeft haar daarvoor in het besluit aanwijzingen gegeven om dit in het vervolg te voorkomen.

Daarom dient naar het oordeel van het College de melding van [naam] van 14 februari 2019 als de tweede melding bij verweerder te worden aangemerkt. Los daarvan staat niet ter discussie, zoals verweerder in het bestreden besluit heeft aangevoerd dat appellante zowel door verweerder als door de diverse docenten uitdrukkelijk is gewaarschuwd voor plagiaat.

Het College merkt op dat de omvang van het (zelf)plagiaat bij de paper voor de onderwijseenheid “[naam 1]” aanzienlijk is. Het is de derde keer dat appellante een paper voor dit vak schrijft, waarbij twee keer sprake is geweest van plagiaat. Ook voor twee andere onderwijseenheden is sprake geweest van plagiaat en is appellante overigens blijkens de stukken door diverse docenten en ook verweerder zelf gewaarschuwd voor plagiaat.

Gezien de aard en ernst van het geconstateerde plagiaat én het gegeven dat het niet de eerste keer dat appellante is aangesproken op de regels over plagiaat heeft verweerder terecht geen aanleiding gezien af te zien van het opleggen van een

Uitspraak
19-058
Blad 11/13

maatregel. Namens appellante is ter zitting aangegeven een uitsluiting voor dit vak en de herkansing voor een periode van één academisch jaar redelijk te achten.

Het College overweegt dat uitsluiting slechts voor dit tentamen geen echte sanctie is, omdat ter zitting is gebleken is dat appellante dit vak nu toch niet meer volgt. Appellante zou er verder voor kunnen kiezen om een ander vak te kiezen en in te brengen in de opleiding.

Het College volgt appellante ook niet in de – kennelijk – door haar voorgestane lezing van artikel 7.12b, tweede lid, van de WHW, waarbij onder “ten hoogste een jaar” een studiejaar wordt verstaan. Nog daargelaten dat de tekst van de wet voor die lezing geen aanknopingspunten biedt, zou deze lezing er bijvoorbeeld toe leiden dat bij fraude aan het eind van het tweede semester de maatregel ook bij zeer ernstige fraude maximaal enkele maanden zou kunnen omvatten. Onder “ten hoogste een jaar” in artikel 7.12b, tweede lid, van de WHW verstaat het College derhalve ten hoogste één kalenderjaar.

Hoewel dit niet met zoveel woorden uit het bestreden besluit blijkt, gaat het College er van uit dat verweerder heeft bedoeld om appellante uit te sluiten van het deelnemen aan alle tentamens en examens van de Faculteit der Geesteswetenschappen tot en met 31 januari 2020 en niet om haar uit te sluiten van deelname aan alle tentamens en examens die binnen de Universiteit Leiden worden afgenomen. Dat gezegd hebbende, leidt deze onzorgvuldigheid bij het formuleren van het besluit er wel toe dat het bestreden besluit niet in stand kan blijven. Juist bij bestraffende sancties mag over aard en omvang van de sanctie geen enkel misverstand bestaan.

Onder de omstandigheden zoals bovengeschetst, acht het College dit verder een zware sanctie. Wat verweerder betreft is het zelfs één van de zwaarste sanctie die kan worden opgelegd. De zwaarste sanctie, het definitief beëindigen van de inschrijving, kan immers niet door verweerder maar alleen door het College van Bestuur worden opgelegd.

Ook als de voorgeschiedenis van appellante in aanmerking wordt genomen, is het uitsluiten van appellante van deelname aan alle tentamens en examens van de door de Faculteit der Geesteswetenschappen verzorgde opleidingen voor de duur van één jaar onevenredig aan de aard en ernst van het geconstateerde (zelf)plagiat. Gezien de aard en de ernst van het geconstateerde plagiaat én gegeven dat het niet de eerst keer is dat appellante wegens (zelf)plagiat is

Uitspraak
19-058
Blad 12/13

opgevallen, is een uitsluiting voor de duur van een half jaar, dus tot 1 september 2019, passend en geboden.

Wat betreft de uitsluiting van de tentamens en examens voor de onderwijs-eenheid waarin appellante, hoewel uitdrukkelijk gewaarschuwd door verweerder én de examinerator, tot tweemaal toe (zelf)plagiaat heeft gepleegd, de onderwijs-eenheid “[naam 1]”, acht het College de door verweerder opgelegde sanctie wel evenredig.

Los van het vorenstaande raadt het College appellante aan om haar academische vaardigheden te blijven oefenen. Daarbij komt ook aan de orde hoe met plagiaat wordt omgegaan en hoe dat kan/moet worden voorkomen. Appellante blijft in de gelegenheid om gedurende de periode van uitsluiting onderwijs te volgen, om daarmee zoveel mogelijk studievertraging te kunnen voorkomen.

Uit het vorenstaande volgt dat het beroep gegrond is, voor zover appellante daarbij ook ná 1 september 2019 is uitgesloten van deelname aan de examens en tentamens voor alle door de Faculteit der Geesteswetenschappen verzorgde opleidingen. Het bestreden besluit moet in zoverre worden vernietigd. Het beroep is ongegrond en het besluit blijft in stand wat betreft de uitsluiting voor de duur van één jaar, dus tot 1 februari 2020, voor de examens en tentamens van de onderwijseenheid “[naam 1]”.

Omdat het besluit wordt vernietigd wegens een aan verweerder te wijten onrechtmatigheid komt appellante krachtens artikel 7:28, tweede lid, van de Awb in aanmerking voor een vergoeding van de kosten die zij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken. Deze vergoeding wordt vastgesteld op € 1.024,00 (2 punten).

Nu het College binnen de wettelijke termijn van twee weken na ontvangst van de ingebrekestelling heeft beslist, is, gelet op artikel 4:17, derde lid, van de Awb, geen dwangsom verschuldigd.

De beslissing

Het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden,

gezien artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek,

Uitspraak
19-058
Blad 13/13

- I. verklaart het beroep gegrond, voor zover appellante daarbij ook ná 1 september 2019 het recht is ontnomen om tentamens en examens af te leggen voor alle door de Faculteit der Geesteswetenschappen verzorgde opleidingen;
- II. vernietigt het besluit van 1 maart 2019 in zoverre;
- III. verklaart het beroep voor het overige ongegrond; dit betekent dat het besluit in stand blijft wat betreft de uitsluiting voor de duur van één jaar, dus tot 1 februari 2020, voor de examens en tentamens van de onderwijseenheid “[naam 1]”.
- IV. bepaalt dat verweerder aan appellante een vergoeding betaalt in verband met de kosten van de behandeling van het administratief beroep ter hoogte van € 1.024,00.

Aldus vastgesteld door een kamer uit het College van beroep voor de examens, bestaande uit mr. O. van Loon, (voorzitter), dr. A.M. Rademaker, dr. K. Beerden, Y.D.R. Mandel en M. Heezen LLB, (leden), in tegenwoordigheid van de secretaris van het College, mr. I.L. Schretlen.

O. van Loon,
voorzitter

I.L. Schretlen,
secretaris

Voor eensluidend afschrift,

Verzonden op: